

Список використаних джерел:

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення залучення інвестицій та запровадження нових фінансових інструментів: Закон України. Офіц. вид. Відомості Верховної Ради України. 2019. №2284.

2. Campiglio E. Beyond car bon pricing : therole of banking and monetary policy in financing the transiti onto a low-car bon economy. *Ecological Economics*. 2016. p. 220–230.

3. Green Bond Market Summary. URL: <https://www.climatebonds.net/resources/reports/2019-greenbond-market-summary> (дата звернення 08.03.2021).

4. How green are green bonds? URL: <https://www.intheblack.com/articles/2019/09/01/how-green-are-greenbonds> (дата звернення 08.03.2021).

5. Infographic: Stranded Assets Risk at a Glance. URL: <https://www.environmental-finance.com/content/analysis/infographic-stranded-assets-risk-at-a-glance.html> (дата звернення 08.03.2021).

Юношев С. Ю.,

здобувач вищої освіти обліково-фінансового факультету

Науковий керівник:

к.е.н., асистент кафедри обліку і оподаткування

Пісоченко Т. С.

Миколаївський національний аграрний університет

(м. Миколаїв)

РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ

Сьогодні Україна проводить активне реформування національної економіки в цілому, у тому числі системи державних закупівель. Вони становлять значну частину державних витрат, які здійснюються органами державної влади й органами місцевого самоврядування на забезпечення суспільних потреб і власної діяльності. Процедури здійснення державних закупівель сприяють забезпеченню суспільства товарами, роботами і послугами у потрібній кількості та належної якості, вчасно і на прийнятних договірних відносинах [2].

Поняття «державні замовлення» – попередник сучасного поняття «державні закупівлі» було застосовано вперше Держпланом СРСР при розробці проекту народногосподарського плану на 1988 рік. Головною причиною введення цієї економічної категорії було те, що із середини 80-х років Держплан СРСР не міг повністю збалансувати планові завдання з виробництва продукції з наявними матеріальними ресурсами.

У 1993 році була прийнята перша «тендерна», що дала початок проведенню міжнародних торгів і впорядкувала проведення на конкурсних засадах закупівель за бюджетні кошти товарів (робіт, послуг) виключно іноземного походження для задоволення державних потреб України.

Міністерством економіки за участі інших міністерств та відомств у 1999 році був підготовлений проект закону України «Про закупівлю товарів, робіт та послуг за державні кошти», спрямований на врегулювання процедури закупівель шляхом створення широкого конкурентного середовища на ринку державних закупівель, забезпечення прозорості та справедливості конкурсних процедур. А перший «тендерний» закон був прийнятий 22 лютого 2000 року.

Цікавим досвідом того періоду було законодавче закріплення можливості надання переваг вітчизняним товаровиробникам при здійсненні закупівель.

У січні 2003 року Парламент підтримав урядовий варіант змін до Закону, напрацьованих у результаті аналізу практики його застосування. Насамперед слід відзначити встановлення нижньої вартісної межі (чого раніше не було), також було виключено норму обмеження учасників торгів виключно вітчизняними виробниками та встановлено правила визначення предмета закупівлі.

У 2005 році було покладено початок ери Тендерної палати України, який вразив несподіваними неприємними законодавчими новаціями, якими стали: (рис. 1)

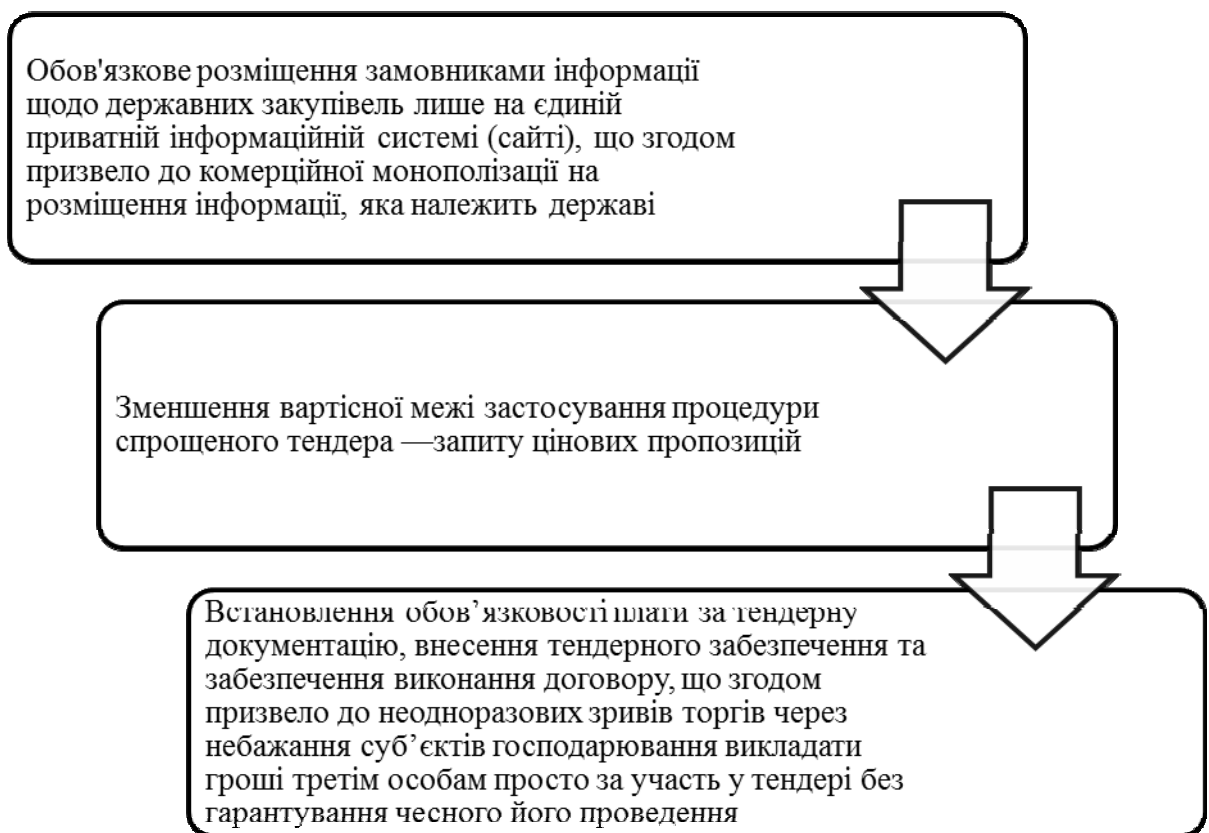

Рис. 1. Новації Закону України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти у 2005 році»

Джерело: сформовано автором

З кінця березня 2008-го по серпень 2010 року державні закупівлі в Україні регулювалися тимчасовим положенням, затвердженим Кабінетом Міністрів України. Разом із цим період 2010–2014 років теж був характерною вже традиційною для сфери державних закупівель України стабільною нестабільністю, що мав такі риси:

- доволі часті зміни в Законі про закупівлі (35 змін за неповних чотири роки (переважно депутатські законопроекти, лише декілька урядових));
- зміни вносилися «сторонніми» законами та стосувалися переважно нових винятків з Закону;
- законопроекти суттєво коригувалися між першим і другим читанням;
- надмірна кількість винятків у Законі «Про здійснення державних закупівель».

З 2016 року до 2021 року відбулися чисельні доповнення та редагування Закону України «Про публічні закупівлі». Нова редакція Закону України «Про публічні закупівлі» вступила в дію 01.01.2021 року.

Отже, процес становлення та розвитку системи публічних закупівель в Україні був досить складним та довготривалим. Він розпочався фактично із здобуттям незалежності нашої держави і триває по сьогоднішній день. Найвагоміші досягнення у розвитку системи публічних закупівель в Україні досягнуті у період 2016-2021 рр., з моменту прийняття Закону України «Про публічні закупівлі» та впровадження електронної системи здійснення закупівель ProZorro.

Список використаних джерел:

1. Зубар В. В. Концепція Електронних закупівел ь: засади побудови в Україні [Електронний ресурс] / В. В. Зубар // Редукціон. – 2014. – № 8–9. – Режим доступу: <http://www.procurement.in.ua/ru/pages/4973>
2. Моніторинговий портал DoZorro: <https://dozorro.org>
3. Закон України «Про публічні закупівлі» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016, № 9, ст. 89). Електронний ресурс. – режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19>